

Aluehallintovirasto

Ympäristöluvut

PÄÄTÖS

Nro 394/2020

Dnro ESAVI/13656/2019

10.11.2020

ASIA

Inkoon kirkonkylän väylän ja Inkoon itäväylän syventäminen, ruoppausmassojen läjittäminen mereen sekä julkisen kulkuväylän osittainen muuttaminen yleiseksi paikallisväyläksi, Inkoo

HAKIJAT

Inkoon kunta ja Väylävirasto

VIREILLETULOTIEDOT

Hakemuksen vireilletulo

Inkoon kunta ja Väylävirasto ovat 17.4.2019 Etelä-Suomen aluehallintovirastossa vireille panemassaan ja myöhemmin täydentämässään hakemuksessa hakeneet lupaa Inkoon kirkonkylän väylän (4375) ja Inkoon itäväylän (4390) syventämiseen merialueella ja ruoppausmassojen läjittämiseen mereen Inkoon kunnassa. Lisäksi ne ovat hakeneet edellä mainittujen julkisten kulkuväylien muuttamista yleisiksi paikallisväyliksi.

Luvan hakemisen peruste ja toimivaltainen lupaviranomainen

Vesilain (587/2011) 3 luvun 2 §, 3 §:n 1 momentin 8) ja 9) kohta, 10 luvun 4 § ja 1 luvun 7 §:n 1 momentti.

ASIAN KUVAUS

Taustatiedot

Sijainti

Inkoon kirkonkylän väylä (4375) kulkee lounaasta Inkoon kirkonkylän venesatamaan ja kaakosta väylään yhtyy Inkoon itäväylä (4390).

Inkoon kirkonkylän väylän ruoppauskohde RK1 sijaitsee Inkoon venesataman alueella ja sen edustalla kiinteistöjen Åstrand I (kiinteistötunnus 149-452-18-1), Kyrkfjärdsvattnet (kiinteistötunnus 149-452-1-155) ja Vattenområde (kiinteistötunnus 149-425-876-1) alueilla.

Inkoon itäväylän ruoppauskohde RK2 sijaitsee Härligön kapeikon kohdalla kiinteistöjen Vattenområde (kiinteistötunnus 149-452-876-1), Tallmos vatten (kiinteistötunnus 149-483-1-18) ja Gnällebo (kiinteistötunnus 149-428-1-20) alueilla.

Meriläjitysalue sijaitsee Inkoon väylän (13,0 m) alueella Stora Fagerön eteläpuolella yleisellä vesialueella (kiinteistötunnus 149-894-1-1).

Oikeudet tarvittaviin alueisiin

Ruoppauskohteen RK1 kiinteistöt Åstrand I (149-452-18-1) ja Kyrkfjärdsvattnet (149-452-1-155) omistaa Inkoon kunta. Yhteinen vesialue Vattenområde (149-425-876-1) on järjestäytymätön. Ruoppauskohde RK1 sijaitsee Inkoon kunnan ja Väyläviraston hallinnoimalla väyläalueella.

Ruoppauskohteen RK2 kiinteistöt Tallmos vatten (149-483-1-18) ja Gnällebo (149-428-1-20) ovat yksityisomistuksessa. Yhteinen vesialue Vattenområde (149-452-876-1) on järjestäytymätön. Ruoppauskohde RK2 sijaitsee Väyläviraston hallinnoimalla väyläalueella.

Lupa ja sopimustilanne

Inkoon kirkonkylän väylälle (4375) ja Inkoon itäväylälle (4390) ei ole voimassa olevaa vesilain mukaista lupapäätöstä.

Vesilaissa on säädetty kulkuväylien perustamisesta julkisten kulkuväylien osalta vasta 1.9.1992 lähtien. Vesilain (587/2011) 19 luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti Merenkulkuhallituksen päätökset, joilla on ennen 1 päivää syyskuuta 1992 vahvistettu julkisia kulkuväyliä, ovat voimassa. Näihin väyliin sovelletaan, mitä vesilaissa säädetään julkisesta kulkuväylästä.

Väyläpäätökset ennen vuotta 2010 on tehnyt Merenkululaitos eli sen keskushallinto tai piiri. Merenkululaitoksen väyläpäätökset vuodesta 1971 alkaen ovat Väyläviraston arkistossa. Sitä varhaisemmat väyläpäätökset on luovutettu Kansallisarkistoon. Inkoon kirkonkylän väylän (4375) ja Inkoon itäväylän (4390) päätöksiä on selvitetty arkistoista, mutta niistä ei ole tietoja löytynyt.

Liikenneviraston lausunnon (25.9.2014) mukaan kaikkia Merenkulkuhallituksen ylläpitämiä, 1.9.1992 voimassa olleissa tai sitä seuraavassa merikarttajulkaisussa merkittyjä kulkuväyliä on pidettävä vesilain 1.9.1992 säädetyn muutoksen siirtymäsäännöksen perusteella nykyisen vesilain tarkoittamina julkisina kulkuväylinä.

Vesitaloushanke

Toteutussuunnitelma

Yleiskuvaus hankesuunnitelmasta

Inkoon kirkonkylän väylä (4375) ja Inkoon itäväylä (4390) syvennetään kulkusyvyyydestä 1,9 m kulkusyvyyteen 2,4 m. Väylien harausyvytykseen tulee MW₂₀₁₈ -3,0 m. Hankkeen toteuttaminen edellyttää ruoppausta kahdessa ruoppauskohteessa: Inkoon venesataman edustalla (RK1) ja Inkoon itäväylällä Härligön kapeikossa (RK2). Ruoppauskohteen RK1 massat läjitetään maalle ja ruoppauskohteen RK2 massat mereen Stora Fagerön eteläpuolella sijaitsevalle meriläjitysalueelle. Hanke parantaa veneilyturvallisuutta ja mahdollistaa suurempien veneiden tulon Inkoon kirkonkylään. Hanke on yleisen tarpeen vaatima.

Väylät muutetaan julkisista kulkuväylistä yleisiksi paikallisväyliksi.

Suunnitteluperusteet

Suunnitelmassa ja piirustuksissa on käytetty KKJ2-koordinaattijärjestelmää ja MW₂₀₁₈-korkeusjärjestelmää.

Veneväylät

Nykyiset väylät

Inkoon kirkonkylään johtaa lounaasta Inkoon kirkonkylän väylä (4375) ja kaakosta Inkoon itäväylä (4390). Molempien väylien kulkusyvyyys on 1,9 m ja harausvyvyys MW_{2000} -2,5 m. Väylät ovat julkisia kulkuväyliä ja kuuluvat väyläluokkaan VL5 (paikallisveneväylä).

Inkoon kirkonkylän väylän (4375) pituus on 5,1 km. Turvalaitteiden VATU 44696 ja 44168 pohjoispuolinen osuus väylästä (0,6 km) on Inkoon kunnan hallinnoima. Muu väyläosuus (4,5 km) on Väyläviraston hallinnoima.

Inkoon itäväylän (4390) pituus on 4,5 km. Väylä on Väyläviraston hallinnoima.

Väylien syventäminen

Inkoon kirkonkylän väylää (4375) ja Inkoon itäväylää (4390) muutetaan siten, että niiden kulkusyvyydeksi tulee 2,4 m ja harausvyvydeksi MW_{2018} -3,0 m, jolloin varavesi on 0,6 m. Syventäminen edellyttää väyläalueiden ruoppausta.

Väylien linjauksen ja väyläalueiden muuttaminen

Väylien linjausta ja väyläalueita muutetaan aiemmasta paikoitellen, jotta ruoppausmäärät ovat mahdollisimman pienet. Inkoon kirkonkylän väylän (4375) linjausta muutetaan sen alkupäässä. Inkoon itäväylän (4390) linjausta muutetaan Härligön kapeikossa.

Väylien vähimmäisleveys on noin 20 m ja normaalileveys 40–60 m. Inkoon venesataman edustalla väylä kapenee noin 16 m:n leveyteen.

Turvalaitteet ja väylien merkintä

Inkoon kirkonkylän väylä (4375) on merkitty lateraaliiviitoituksella (15 kpl) ja yhdellä kardinaaliiviitalla. Väyläalueen muutoksen vuoksi yhtä viittaa siirretään ja yhden viitan sijainti tarkistetaan.

Inkoon itäväylä (4390) on merkitty lateraaliiviitoituksella (16 kpl). Härligön kapeikossa siirretään kuutta viittaa. Lisäksi sinne on suunniteltu yksi uusi vasemmanpuoleinen viitta ja kaksi uutta oikeanpuoleista viittaa.

Väylien määrittäminen yleisiksi paikallisväyliksi

Inkoon kirkonkylän väylä (4375) ja Inkoon itäväylä (4390) ovat julkisia kulkuväyliä. Hakijat ovat pyytäneet molempien väylien muuttamista yleisiksi paikallisväyliksi.

Väylien hallinnoijaksi ja ylläpitäjäksi tulee Inkoon kunta.

Tehtävät toimenpiteet

Ruoppaukset

Inkoon kirkonkylän väylää (4375) ruopataan Inkoon venesatamasta etelään noin 850 m:n matkalta (ruoppauskohde RK 1). Ruopattavien massojen määrä on noin 5 500 m³tr ja ruopattavan alueen pinta-ala noin 20 000 m²tr. Ruoppaukset ulottuvat osin Inkoon venesataman alueelle, mutta ruoppaukset eivät ulotu laiturirakenteisiin.

Inkoon itäväylää (4390) ruopataan Härligön kapeikon kohdalta noin 350 m:n matkalta (ruoppauskohde RK2). Ruopattavien massojen määrä on noin 800 m³tr ja ruopattavan alueen pinta-ala noin 4 000 m²tr.

Massat ja niiden sijoittuminen

Ruoppauskohteesta RK1 ruopattavat massat koostuvat savesta, siltistä, liejusta ja osin hiekasta. Sedimenttitutkimusten mukaan sedimenttien ruoppaus- ja läjitysohjeen (2015) mukainen haitta-aineiden pitoisuustaso 2 ylittyy ruoppausalueella laajalti, joten ruoppausmassat eivät ole meriläjityskelpoisia. Massat ovat kuitenkin maaläjityskelpoisia, ja ne läjitetään Inkoon kunnan osoittamaan paikkaan maa-alueelle, josta ne eivät pääse valumaan vesialueelle.

Ruoppauskohteesta RK2 ruopattavat massat ovat hiekkaa. Sedimenttitutkimuksessa näytteitä otettiin kolmelta näytepisteeltä (SU5–SU7). Elohopean, kromin ja kuparin normalisoidut pitoisuudet olivat sedimenttien ruoppaus- ja läjitysohjeen (2015) mukaista tasoa 1A ja öljyhiilivetyjen normalisoidut pitoisuudet tasoa 1B. Sedimenttitutkimusten mukaan ruoppausmassat ovat meriläjityskelpoisia ja läjitettävissä sekä hyvälle että tyydyttävälle läjitysalueelle. Massat läjitetään Inkoon väylällä, Stora Fagerön eteläpuolella sijaitsevalle meriläjitysalueelle. Kuljetusmatka on noin 10 km.

Työmenetelmät

Ruoppaus- ja läjitystyöt tehdään ympäristön kannalta ja massojen laatuun nähden parhaan käytännön mukaisesti (BEP) ja parasta käyttökelpoista tekniikkaa hyödyntäen (BAT). Työnaikaisilla järjestelyillä pyritään vähentämään veden samentumisen voimakkuutta ja kestoa sekä meluhaittoja. Ruopattavat maamassat poistetaan mekaanisesti ruoppaamalla esimerkiksi kuokkakauhalla. Lohkareiden poistossa käytetään mahdollisesti myös vedenalaista räjäyttämistä.

Ruoppausmassat siirretään ruoppauskohteesta RK1 maa-alueella sijaitsevalle läjitysalueelle lähtökohtaisesti proomu- ja kuorma-autokuljetuksella.

Ruoppausmassat siirretään ruoppauskohteesta RK2 meriläjitysalueelle proomukuljetuksella.

Ruoppausalueilla sijaitsevat kelluvat turvalaitteet siirretään ruoppaustöiden aikana väliaikaisesti pois ja siirretään töiden päätyttyä takaisin niiden vanhoille paikoille.

Läjitysalue

Läjitysalueen ominaisuuksien kuvaus

Meriläjitysalue sijaitsee Inkoon väylän (13,0 m) alueella noin 1 km:n etäisyydellä Stora Fageröstä etelään. Alueella on syväne, jossa vesisyvyys on laajalla alueella 25–30 m. Läjitysalue sijaitsee Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen Inkoon saaristo (FI0100017) rajauksen sisäpuolella, mutta vesialue, jolle läjitysalue sijoittuu, ei ole suojeltu.

Meriläjitysalueen pinta-ala on noin 12,5 ha. Ruoppausmassat läjitetään tasoon -20,0 m alapuolelle. Läjitysalueelle on läjitetty aikaisempien väyläruoppausten meriläjitukseen soveltuvia ruoppausmassoja.

Arvio soveltuvuudesta

Sedimentti- ja pohjaeläinnäytteenoton perusteella läjitysalue on kertymäpohjaa, jossa sedimentin laatu on hyvin yhtenevää. Sedimentin tumma väri ja rikkivedyn haju hapellisen pintakerroksen alapuolella viittaavat ajoittain heikkoihin happioloihin. Tämä on nähtävissä myös alueen pohjaeläimistössä, joka oli lajistoltaan (2 taksonia) ja määrältään hyvin vähäinen.

Läjitysalueen pintakerroksessa (0–10 cm) orgaanisen aineksen osuus (hehkutushäviö) oli suuri (10–11 %) ja kuiva-ainepitoisuus pieni (20–21 %). Irtotiheyden perusteella sedimentti on luokiteltavissa liejuksi.

Läjitysalueen sedimentin pintakerroksessa esiintyy haitallisia aineita: Nikkelin normalisoitu pitoisuus (100–105 mg/kg) oli sedimenttien ruoppaus- ja läjitysohjeen (2015) mukaista tasoa 2. Kuparin ja öljyhiilivetyjen normalisoidut pitoisuudet olivat tasoa 1B ja kromin, sinkin, tributyyliitin (TBT), trifenyyliitin (TPT) ja PAH-yhdisteiden normalisoidut pitoisuudet tasoa 1A.

Läjitysalueen arvioidaan soveltuvan läjitykseen sedimentin koostumuksen ja pohjaeläimistön perusteella.

Haittojen ennaltaehkäisy

Haittojen vähentämiseksi ruoppaukset on tarkoitettu aloittaa veneily- ja virkistyskauden ulkopuolella syksyllä.

Ruoppauskohteen RK1 haitallisia aineita sisältävät ruoppausmassat nostetaan ehjiin, kiinteisiin proomuihin, joilla massat siirretään ranta-alueelle. Ranta-alueelta massat siirretään kuljetusvälineellä maa-alueella sijaitsevaan läjitysaltaaseen. Ruoppausmassojen siirto tehdään varovaisuutta noudattaen, jotta massoja ei pääse siirtovaiheen aikana valumaan mereen.

Haitallisia aineita sisältävien sedimenttien ruoppausta pyritään välttämään silloin, kun aallokko on voimakasta.

Alueen vesiliikenne otetaan huomioon ruoppaustöiden aikana, ja tarvittaessa töistä tiedotetaan hyvissä ajoin. Ruoppaus- ja läjitystöiden aikana väylien muuta vesiliikennettä voidaan joutua väliaikaisesti rajoittamaan. Työkohteiden, läjitysalueen ja työkoneiden merkitseminen voimassa olevien määräysten mukaisesti kuuluu urakoitsijalle. Väylien työnaikaista liikennöintiä helpotetaan tarvittaessa väliaikaisella merkinnällä. Liikennettä voidaan ohjata Inkoon itäväylältä Inkoon kirkonkylän väylälle.

Ruoppaustyön aikana ylös kohonneet ja haraustason yläpuolelle nousseet maat tai lohkareet poistetaan välittömästi. Jos välitön poistaminen ei ole mahdollista, kohteet merkitään asianmukaisesti.

Ruopattavilla alueilla mahdollisesti kulkevien kaapelien, johtojen ja putkien sijainnit selvitetään ennen ruoppausten aloittamista. Mahdollisten kaapelien ja johtojen suojauksista sovitaan asianosaisten kanssa.

Hyödyt ja menetykset

Hankkeen merkittävin hyöty on vesiliikenteen turvallisuuden parantuminen koko hankealueella väylien kulkusyvyiden suurentuessa. Hankkeen myötä väylille määritetään vesisyvyydeltään syvemmät varmistetut alueet ja vahvistettu kulkusyvyys. Väyliä pystyvät käyttämään alukset, joiden kulkusyvyys on aiempaa suurempi. Alueen virkistys-, matkailu- ja retkeilymahdollisuudet paranevat. Hanke parantaa Inkoon venesataman saavutettavuutta ja toimintaedellytyksiä. Hankkeesta hyötyvät alueen asukkaat, veneilijät, matkailijat ja kalastajat sekä alueella yritystoimintaa ja elinkeinoaan harjoittavat.

Ruoppaustöistä voi aiheutua väliaikaista ja lyhytkestoista veden samentumista ruoppauskohteiden läheisyydessä sekä työnaikaista melua. Hankkeella ei ole pitkäaikaisia vaikutuksia merialueen ympäristöön tai sen käyttöön.

Ympäristön tila ja vaikutusarvio

Lähiympäristö, kaavoitus ja maankäyttö

Hankealueet sijaitsevat Inkoon kirkonkylän edustalla osin venesataman alueella (RK1) ja Härligön kapeikon kohdalla (RK2).

Inkoon kirkonkylän edustalla on voimassa asemakaava, joka on hyväksytty 26.10.2015. Ruoppauskohde RK1 sijoittuu osittain asemakaavan alueelle ja siinä pienvenesatamaksi (LS-1) merkitylle alueelle, jota koskee seuraava kaavamääräys: Alueelle tehtäviä ruoppaus- ja/tai muita vesirakennustöitä suunniteltaessa on oltava yhteydessä Museovirastoon vedenalaisen kulttuuriperinnön suojelun huomioon ottamiseksi.

Inkoon sisäsaariston yleiskaavassa hankealueet sijoittuvat vesialueeksi (W) merkitylle alueelle.

Hankkeen toteuttaminen ei aiheuta haittaa kaavoitukselle eikä muulle maankäytön järjestämiselle.

Luonnonarvot ja luonnonsuojelu

Ruoppauskohteiden RK1 ja RK2 läheisyydessä ei sijaitse Natura 2000 -verkostoon kuuluvia alueita, luonnonsuojelualueita tai muita arvokkaita luontokohteita. Lähin Natura 2000 -verkostoon kuuluva alue Inkoon saaristo (FI0100017) alkaa noin 2,5 km:n etäisyydeltä hankealueen RK2 eteläpuolelta. Inkoon väylän (13,0 m) alueelle sijoittuva meriläjitäysalue sijaitsee Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen Inkoon saaristo (FI0100017) rajauksen sisäpuolella.

Inkoon ulkosaaristossa sijaitsevaan Natura 2000 -verkostoon kuuluvaan alueeseen Inkoon saaristo (FI0100017) kuuluvat rajauksen sisäpuolella olevat maa-alueet. Saarista Påvskär, Stora Fagerön lounaisosa ja Fagerögrunden on rajattu alueen ulkopuolelle. Vesialueet eivät kuulu Natura-alueeseen lukuun ottamatta Timmerön luonnonsuojelualueen vesialuetta, jonka pohjoisreuna sijaitsee noin 5 km meriläjitäysalueen lounaispuolella.

Inkoon syväsataman eteläpuolella noin 6 km:n etäisyydellä hankealueista lounaaseen sijaitsee yksityinen Stor-Ramsjön luonnonsuojelualue (YSA014191).

Hankkeesta ei ennakkoida aiheutuvan luonnonsuojelulain (1096/1996) vastaisia seurauksia.

Muinaismuistot ja kulttuuriperintö

Hankealueiden läheisyydessä ei ole tiedossa hylkyjä tai muita vedenalaisia muinaisjäännöksiä. Keskustan venesataman asemakaava-alueen vedenalaisinventoinnissa (2011) luodatulla alueella ei havaittu vedenalaisiin muinaisjäännöksiin viittavia kohteita. Ruoppauskohde RK2 on ruopattu aiemmin 1980–90-lukujen vaihteessa.

Mikäli rakennustöiden aikana ilmenee vedenalaisiin muinaisjäännöksiin viittaavia löytöjä, hakijat ovat yhteydessä Museovirastoon.

Merialue

Yleiskuvaus

Inkoon veneväylien ympäristö kuuluu lounaisen sisäsaariston rannikkovesimuodostumaan Inkoo Fagervik (2_Ls_004). Alue on melko suojaista ja tyyppillistä sisäsaaristoa, jossa pitkät salmet erottavat toisistaan suuremmat saaret Skämmö, Storramsjö ja Vålö. Länteen johtaa syvä vuonomainen

Fagervikenin lahti, jossa sijaitsee Inkoon syväsatama. Merialue aukeaa etelän suunnassa avoimemmaksi Porkkalanseläksi.

Vedenkorkeudet

Vedenkorkeuksien ääri- ja keskiarvot (MW₂₀₁₈) ovat olleet Helsingin ja Hangon mittausasemilla havaintojaksolla 1982–2018 seuraavat:

	Helsinki	Hanko
Ylivedenkorkeus (HW)	+1,51 m	+1,32 m
Keskiylivedenkorkeus (MHW)	+0,89 m	+0,74 m
Keskivedenkorkeus (MW)	+0,00 m	+0,00 m
Keskialivedenkorkeus (MNW)	-0,63 m	-0,49 m
Alivedenkorkeus (NW)	-0,93 m	-0,79 m

Vedenkorkeusvaihtelu on vähäisintä kesäkuukausina ja voimakkainta loka–maaliskuussa. Vedenkorkeuden vaihteluun vaikuttavat muun muassa ilmanpaineen muutokset, pitkäkestoiset yhdensuuntaiset tuulet sekä Suomenlahden vesirungon ominaisheilahtelut.

Hankkeesta ei aiheudu muutoksia vedenkorkeuksiin eikä virtauksiin.

Jäätymisolosuhteet

Ilmatieteenlaitoksen laskemien pitkän ajan keskiarvojen (vuosien 1961–1990 jäätilastot) perusteella merialue jäätyy Inkoon havaintopaikan tietojen mukaan keskimäärin joulukuun puolivälissä, jolloin myös pysyvä jääpeite alkaa muodostua.

Pysyvä jääpeite kestää alueella noin neljä kuukautta. Pysyvä jääpeite sulaa yleensä huhtikuun puolivälissä ja lopullisesti jäät häviävät noin viikkoa myöhemmin huhtikuun kolmannella viikolla.

Merialueen tila

Hankkeeseen liittyvät ruoppaustyöt aiheuttavat veden paikallista ja tilapäistä samentumista. Ruoppausmäärät ovat alueen laajuuteen nähden verrattain pieniä ja rajoittuvat yksittäisille alueille. Hanke ei heikennä pysyvästi vedenlaatua nykytilaan verrattuna. Ruoppaukset voivat parantaa veden vaihtuvuutta alueella.

Vesimuodostuma Inkoo Fagervik (2_Ls_004) kuuluu Kymijoen–Suomenlahden vesienhoitoalueeseen. Vesimuodostuman ekologinen tila on välttävä ja kemiallinen tila hyvä. Aluetta koskee Kymijoen–Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelma vuosiksi 2016–2021.

Ruoppaus- ja läjitystöistä aiheutuva tilapäinen ja pääosin lievä samentuminen sekä työnaikainen vesiliikenteen vähäinen lisääntyminen eivät heikennä merkittävästi veden fysikaalis-kemiallista laatua eikä ekologista tilaa. Ottaen huomioon alueen nykyiset väylät ja vesiliikenne sekä hankkeen vaikutusten lyhytaikaisuus, hanke ei vaikeuta Kymijoen–Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelman tavoitetilan saavuttamista. Hake-
mussuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet eivät heikennä vedenlaatua eivätkä toimenpiteet ole vesienhoitosuunnitelmassa asetettujen tavoitteiden vastaisia.

Hankealueen vesialue kuuluu Suomen merenhoitoalueen Suomenlahden altaaseen, jota koskee Suomen merenhoitosuunnitelman toimenpideohjelma vuosille 2016–2021. Toimenpideohjelman meriympäristön nykytilan arviossa (2012) todetaan, että Suomen merialueella ei ole saavutettu kokonaisuudessaan hyvää tilaa. Toimenpideohjelman tavoitteena on, että meriympäristön hyvä tila voidaan ylläpitää tai saavuttaa viimeistään vuonna 2020. Meriympäristön tilaa ja siihen kohdistuvia ihmisperäisiä paineita ja yleisiä ympäristötavoitteita arvioidaan suhteessa hyvän tilan laadullisiin kuvaajiin. Näitä voidaan Inkoon veneväylien ruoppausten osalta soveltaa seuraavasti:

- Luonnon monimuotoisuus: Ei vaikutusta. Hankkeen vaikutukset kohdistuvat lähinnä ruoppauksen ja meriläjityksen aiheuttamaan paikalliseen samentumiseen ja meluun.
- Kaupalliset kalat: Ei vaikutusta. Ruoppaukset sijoittuvat olemassa oleville väyläalueille. Alueet eivät ole kalastusalueita.
- Ravintoverkot: Vähäinen vaikutus. Ruoppauskohteiden (RK1 ja RK2) kohdalta katoava pohjaeläimistö voi vaikuttaa paikallisesti kalojen ravinnon saantiin. Ruoppauskohteet ovat kuitenkin verrattain pieniä ympäristön vesialueisiin suhteutettuna. Merenpohjan kasvillisuus ja pohjaeläöstö palautuvat yleensä noin 2–4 vuodessa rakentamisen jälkeen.
- Merenpohjan koskemattomuus: Vähäinen vaikutus. Ruoppaukset muokkaavat hankealueella merenpohjan fyysisiä ominaisuuksia. Koska hanke sijoittuu olemassa oleville väyläalueille, ei ruoppaus huononna pysyvästi merialueen nykytilaa. Meriläjitysalueelle sijoitettavilla suhteellisen pienillä läjitysmäärillä ei ole suurta merkitystä alueen merenpohjan koskemattomuuteen.
- Hydrografiset muutokset: Vähäinen vaikutus. Ruoppaus ei muuta merialueen hydrografista tilaa. Meriläjityksen vaikutus voi olla paikallisesti merkittävää, mutta alueellisesti tarkasteltuna läjityksellä ei ole merkittävää vaikutusta hydrografiseen tilaan.
- Energia ja vedenalainen melu: Vähäinen vaikutus. Vedenalainen melu voi olla sekä luonnollisista että ihmisen aiheuttamasta. Tärkein luonnollisen taustamelun aiheuttaja on tuuli. Suurin vedenalaisen melupäästön aiheuttaja on väylän veneliikenne. Ruoppauksista aiheutuu lievää

paikallista melua, joka voi karkottaa kaloja hetkellisesti hankealueiden läheisyydestä. Melu on kuitenkin verrattain lyhytaikaista ja paikallista eikä aiheuta pysyviä muutoksia merialueen tilaan. Läjityksen vaikutukset ovat väliaikaisia, työkoneiden (hinaaja/proomu) aiheuttamia lieviä meluhaittoja. Läjitys on lyhytaikaista ja paikallista, eikä se heikennä vedenalaisen melun osalta meriympäristön tilaa.

Hanke ei vaikeuta Suomen merenhoitosuunnitelman toimenpideohjelmassa vuosille 2016–2021 esitettyjen yleisten ympäristötavoitteiden ylläpitämistä tai saavuttamista, kun otetaan huomioon alueen nykyinen väylästä, lähialueen vesiliikenne, hankkeen pienimuotoisuus sekä hankkeen vaikutusten paikallisuus ja lyhytaikaisuus.

Kalasto ja linnusto

Inkoo–Fagervikin ympäristön kalalajisto on tavanomaista sisäsaariston kalastoa käsittäen muun muassa haukea, ahventa, kuhaa, silakkaa, lahnaa ja särkeä. Tervasaari on ollut satamakäytössä pitkään, eikä siten ole merkittävä kalojen esiintymispaikka. Kyrkfjärden on kuhan rauhoitusalueita, ja alueella esiintyy kaupallisten kalastajien ilmoittamia kuhan kutualueita sekä todennäköisesti myös muiden kevätkutuisten kalalajien poikastuotantoalueita. Ruoppaustöiden vaikutukset kalastoon ovat väliaikaisia.

Ruoppauskohteet sijaitsevat nykyisillä väylillä, eivätkä niiden lähiympäristöt ole linnustoltaan arvokkaita tai toimi lintujen pesimäpaikkoina.

Merialueen käyttö

Alueella harjoitettava kalastus on lähinnä pienimuotoista kotitarve- ja virkistyskalastusta. Kaupallista kalastusta ei harjoiteta kohdealueiden välittömässä läheisyydessä. Lähimmät kaupallisten kalastajien pyyntipaikat sijaitsevat Kyrkfjärdenin eteläreunalla, osa ruoppauskohteen RK2 läheisyydessä.

Vaikutukset kalastukseen ovat väliaikaisia ja aiheutuvat ruoppaustöistä seuraavista veden tilapäisestä samentumisesta sekä työkoneiden mahdollisesti aiheuttamasta lievästä meluhaitasta. Veden lievä samentuminen ja melu saattavat väliaikaisesti karkottaa kaloja ruoppauskohteiden välittömästä läheisyydestä kauemmaksi. Ruoppauskohteet sijaitsevat alueilla, joissa on kalastus kielletty 15.5.–30.6.

Hankkeella ei ole haitallisia vaikutuksia ranta-asukkaiden ja -kiinteistöjen kannalta. Hanke edistää virkistyskäyttöä veneilyn sekä ranta-alueen käytön osalta. Ruoppauskohteen RK1 lounaispuolella, noin 1 km etäisyydellä Björkuddenin kärjessä, on uimaranta, jossa vesi samenee ruoppaustöiden aikana. Hanke edistää vesialueiden virkistyskäyttömahdollisuuksia, kun liikkuminen vesiteitse on aiempaa turvallisempaa. Väyliä turvalaitteet asennetaan sellaisena aikana ja siten, että vesialueelle ja sen käytölle ei aiheudu tarpeetonta haittaa.

Pienimuotoisten vesirakennustöiden työnaikainen melu aiheuttaa lyhyt-
kaista ja tilapäistä lievää meluhaittaa ruoppauskohteiden läheisyydessä
sijaitsevien kiinteistöjen alueilla.

Vesiliikenne

Hankealueella on erityisesti kesäisin kohtalaisen vilkas pienveneliikenne.
Inkoon jokisuussa sijaitsee venesatama, jossa on 660 venepaikkaa. Vene-
satamasta löytyy muun muassa septitankin imutyhjennys, polttoaineasema
ja jäteastioita. Satama-alueella toimii useita monipuolista venehuoltoa
ja -tarvikkeita tarjoavia yrityksiä.

Hanke parantaa nykytilanteeseen verrattuna vesiliikenteen turvallisuutta
hankealueella. Hanke parantaa osaltaan alueen matkailumahdollisuuksia
ja muita virkistyskäyttömahdollisuuksia, kuten paikallisten asukkaiden ja
vapaa-ajankalastajien liikkumista.

Pienimuotoisista vesirakennustöistä aiheutuu tilapäistä haittaa vesialuei-
den käytölle. Työkoneet ja työskentelyalueet merkitään asianmukaisesti,
jotta haitat ja riskit vesiliikenteelle ovat mahdollisimman vähäiset. Inkoon
Kirkonkylän väylän pohjoisosalla on nopeusrajoitus 7 km/h.

Pohja ja sedimentti

Ruoppauskohteessa RK1 on tehty pohjatutkimuksia (porakone- ja puristin-
heijarikairauksia) syksyllä 2018. Sedimenttinäytteitä otettiin 29 havaintopis-
teeltä. Vesialueella meren pohja on hienorakeista, maanäytteen (piste 5)
mukaan siltipitoista ja osin hiekkapitoista aina pohjatutkimusten määräsy-
vyteen 6,0 m saakka.

Inkoon kirkonkylän väylän satama-aluetta on huoltoruopattu vuonna 1994
imuruoppauksena haraustasoihin MW₂₀₀₅ -2,4 m ja -1,9 m ja kunnossapito-
ruoppauksena jokiosuudella vuonna 2008 haraustasoon MW₂₀₀₅ -2,4 m.

Ruoppauskohteessa RK2 on tehty pohjatutkimuksia (paino-, lyönti- ja pis-
tokairauksia) vuonna 1972. Väyläaluetta ruopattiin 1980–90-lukujen vaih-
teessa haraustasoon MW₁₉₉₀ -2,5 m. Sukellustutkimuksissa havaittiin loh-
kareisuutta väyläalueella.

Ruoppauskohteen RK2 meren pohja on maanäytteen (piste 16) mukaan
osin hiekkaa. Pohjalta otettiin sedimenttinäytteitä syksyllä 2018 kolmelta
näytepisteeltä, jotka koostuivat pääosin puhtaasta hiekasta.

Inkoon ruoppausalueiden RK1 ja RK2 sedimentti- sekä läjitysalueen sedi-
mentti- ja pohjaeläinselvityksen (Kala ja vesitutkimus Oy, Kala- ja vesijul-
kaisuja nro 261) mukaan ruoppauskohteen RK1 ruoppausmassat ovat läji-
tyskelpoisia maalle, mutta ei mereen. Ruoppauskohteen RK2 ruoppaus-
massat ovat läjityskelpoisia sekä maalle että mereen.

Pohjavesi

Hankealueiden läheisyydessä ei ole luokiteltuja pohjavesialueita. Hanke ei vaikuta alueen pohjaveden tilaan eikä laatuun.

Arvio vahingoista

Hakijoiden arvion mukaan hankkeesta ei aiheudu korvattavaa vahinkoa.

Tarkkailu**Vaikutustarkkailu**

Hankkeen vaikutuksia vedenlaatuun tarkkaillaan. Tarkkailu on esitetty tehtäväksi hakemuksen täydennykseen liitetyn tarkkailuohjelman (25.6.2019) mukaisesti.

Näytteitä otetaan seitsemästä tutkimuspisteestä: tutkimuspisteet TP1–TP3 sijaitsevat ruoppauskohteen RK1 ympäristössä, tutkimuspisteet TP4 ja TP5 ruoppauskohteen RK2 ympäristössä ja tutkimuspisteet TP6 ja TP7 läjitysalueen ympäristössä.

Näytteitä otetaan ennen ruoppaustöiden aloittamista, ruoppaus- ja läjitystöiden aikana noin 1–2 viikon välein sekä ruoppaustöiden päätyttyä.

Jos vesisyvyys läjitysalueen tutkimuspisteissä (TP6 ja TP7) on vähemmän kuin 3,0 m, otetaan vesinäyte yhden metrin etäisyydeltä pinnasta (yksi näyte/tutkimuspiste). Jos vesisyvyys on suurempi kuin 3,0 m, otetaan vesinäyte yhden metrin etäisyydeltä pinnasta sekä yhden metrin etäisyydeltä pohjasta (kaksi näytettä / tutkimuspiste).

Orgaaniset tinayhdisteet tutkitaan ruoppausalueen RK1 tutkimuspisteistä (TP1–TP3) sekä läjitysalueen tutkimuspisteistä (TP6–TP7) vain sen vesinäytteen osalta, jossa vesi on silmämääräisesti arvioituna sameinta. Jos vesi on silmämääräisesti arvioituna kirkasta kaikkien tutkimuspisteiden vesinäytteiden osalta, tutkitaan orgaaniset tinayhdisteet vain tutkimuspisteistä TP1 ja TP6.

Näytteistä arvioidaan maastossa aistinvaraisesti sameus ja väri. Lisäksi tutkimuspisteissä mitataan näkösyvyys (avovesiaikana). Vaikutusalueen laajuus arvioidaan silmämääräisesti, jos tutkimuspisteiden ulkopuolella havaitaan silmämääräisesti tarkastellen selkeää samentumista.

Vedenlaadun tarkkailussa analysoitavat suureet ovat lämpötila, happipitoisuus, sameus, kiintoainepitoisuus, sähkönjohtavuus, pH, kokonaistyyppi, kokonaisfosfori, liukoinen fosfaattifosfori sekä orgaaniset tinayhdisteet (TBT ja TPT).

Kirjanpito ja raportointi

Tarkkailun tulokset toimitetaan valvovalle viranomaiselle, joka päättää tarkkailun lopettamisesta tai sen jatkamisesta. Tutkimuskertakohtaisissa raporteissa esitetään tieto näytteenoton aikaisesta töiden tilasta ja onko kyseessä taustanäyte vai jälkiseurannan aikainen näyte. Tulokset toimitetaan Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ympäristöhallinnon HERTTA-tietojärjestelmän PIVET-tietokantaan tallentamista varten sähköisenä siirtotiedostona tiedonsiirron edellyttämiä DB-koodeja käyttäen.

Tarkkailutuloksista laaditaan yhteenveto kaikkien tulosten valmistuttua / näytteenoton yhteydessä.

Toteuttaminen

Ruoppaus- ja läjitystyöt on tarkoitus aloittaa vuosien 2019–2020 aikana, ja niiden on arvioitu valmistuvan vuonna 2020.

ASIAN KÄSITTELY

Tiedottaminen

Hakemuksesta on tiedotettu julkaisemalla kuulutus Etelä-Suomen aluehallintoviraston ja Inkoon kunnan ilmoitustauluilla 21.8.–20.9.2019. Kuulutus ja julkiset asiakirjat ovat olleet luettavissa myös aluehallintovirastojen verkkosivuilla (<http://avi.fi/lupatietopalvelu>).

Hakemuksesta on lisäksi erikseen annettu tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Aluehallintovirasto on pyytänyt hakemuksen johdosta lausunnon Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaiselta, Liikenne- ja viestintävirastolta, Museovirastolta, Inkoon kunnalta ja Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta.

Lausunnot

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen lausunto

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on todennut seuraavaa:

Hankealue sijaitsee hakemuksessa esitetyn mukaisesti lounaisen sisäsaariston rannikkovesimuodostumassa Inkoo Fagervik (2_Ls_004). Sen ekologinen tila on luokiteltu Kymijoen–Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmassa vuosiksi 2016–2021 välttäväksi ja kemiallinen tila

hyväksi. Vesimuodostuman tila on arvioitu välttäväksi myös 27.8.2019 julkaistussa uudessa alustavassa ekologisessa luokituksessa, joka käsitellään valtioneuvostossa vuonna 2021 vuosille 2022–2027 laadittavan vesienhoitosuunnitelman yhteydessä. Hyvä tila on tavoitteena saavuttaa vuoteen 2027 mennessä. Hakemuksessa on käsitelty myös hankkeen vaikutuksia merenhoidon suunnittelussa käytettäviin tilan kuvaajiin ja arvioitu, etteivät hankkeen rakentamiseen liittyvät toimenpiteet vaikeuta merenhoidon tavoitteiden saavuttamista. Myös merenhoidon nykytilan arviota on päivitetty (Suomen meriympäristön tila 2018, SYKE:n julkaisuja 4, 2018), mutta muutokset eivät vaikuta hankkeen vaikutusten arviointiin. Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen käsityksen mukaan hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia, jotka vaikeuttaisivat vesienhoidon tai merenhoidon tavoitteiden saavuttamista.

Sedimenttitutkimuksia ei ole tehty täysin sedimenttien ruoppaus- ja läjitys-ohjeen (2015) mukaisesti. Esimerkiksi 1B öljypitoisuuden takia olisi ohjeen mukaan pitänyt ottaa lisänäytteitä niin, että olisi saatu 8–10 paikan kokoomat kyseisen pisteen läheisyydestä. Selvitykset voidaan kuitenkin katsoa riittäviksi, koska läjitettävä massamäärä on melko vähäinen.

Läjitysalueen osalta ei myöskään ole tehty sedimenttien ruoppaus- ja läjitys-ohjeen (2015) mukaista luokitusta (hyvä/tydyttävä). Läjitysalueelta ei ole virtausnopeuksia tiedossa, mutta pohjan laadun perusteella kyseessä on sedimentaatioalue. Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on kuitenkin katsonut, että läjitysalueella on tässä tapauksessa selvitetty riittävästi ja se soveltuu kyseisen hankkeen massojen läjittämiseen.

Koska ruoppauksen haittavaikutusten minimoimiseksi ei ole esitetty suoja-verhoa tms., tulee ruoppaukset tehdä 1.9.–30.4. välisenä aikana linnustolle, kalastolle ja vesistön virkistyskäytölle aiheutuvien haittojen minimoimiseksi.

Liikenne- ja viestintäviraston lausunto

Liikenne- ja viestintävirasto on todennut, että suunniteltu hanke sijoittuu Inkon kunnan ja Väyläviraston ylläpitämille väyläosille. Toteutuessaan hanke tulee vaatimaan väylämuutoksia Inkon kirkonkylän väylälle ja Inkon itäväylälle. Hankkeen vaatimiin väylämuutoksiin sekä virallisten merenkulun turvalaitteiden rakentamiseen, asettamiseen ja ylläpitoon tarvitaan vesilain mukaisen luvan lisäksi vesikulkuväylien merkitsemisestä annetun asetuksen (846/1979) mukainen Liikenne- ja viestintäviraston lupa. Väylä- ja turvalaitemuutoksista tulee laatia asianmukaiset väyläesitykset, joiden pohjalta Liikenne- ja viestintävirasto vahvistaa muutokset väyläpää-töksillään. Väyläesitykset on toimitettava Liikenne- ja viestintävirastolle joko internet-sivujen kautta, sähköpostitse tai postitse.

Museoviraston lausunto

Museovirasto on todennut, että se on perehtynyt hakemukseen vedenalaisen kulttuuriperinnön suojelun näkökulmasta. Se on todennut, että

ruopattavat alueet ovat suppeahkoja ja sijaitsevat käytössä olevilla veneväyläalueilla. Osa RK1-alueesta on kartoitettu vedenalaisen kulttuuriperinnön havaitsemiseksi vuonna 2011. Hakemussuunnitelman mukaan RK2-alue on aiemmin ruopattu 1980–1990-lukujen vaihteessa.

Museovirasto on arvioinut, että hankkeeseen ei liity vedenalaisen kulttuuriperinnön selvitystarvetta. Koska yllättävät vedenalaislöydöt kuitenkin ovat Inkoon keskiaikaisen maa- ja vesireittien solmukohtaan rakennetun kirkon edustan sisäsaaristossa mahdollisia, Museovirasto on esittänyt seuraavaa lupamääräystä:

Mikäli ruoppausta tehdessä havaitaan vedenalaisiin muinaisjäänneksiin viittaavia löytöjä, kuten puurunkoisten hylkyjen osia, löydöistä ilmoitetaan viipymättä Museovirastolle sijainti- ja muiden tietojen talteen ottamisen mahdollistamiseksi. Tämä menettely saatetaan myös hankkeessa toimivien urakoitsijoiden tietoon.

Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto

Inkoon rakennus- ja ympäristölautakunta on todennut, että ruoppaustyöt tulee määrätä tehtäväksi sellaiseen aikaan (1.9.–30.4.) ja sellaisin menetelmin, että vesistölle, linnuille ja loma-asukkaille aiheutuu mahdollisimman vähän häiriöitä ja esimerkiksi Björkuddenin uimarannan virkistyskäyttömahdollisuudet eivät vaarannu.

Ruoppauskohteen RK1 osalta ruoppausmassojen määräksi on arvioitu noin 5 500 m³tr. Kyseiset massat nostetaan Inkoon kunnan osoittamalle maaläjitysalueelle, jonka sijaintia ja rakennetta ei hakemuksessa esitetä tarkemmin. Maalle läjityksen osalta tulee huomioida pohjavesiolosuhteet ja läjitysalueelta purkautuva vesi siten, ettei haitallisia aineita pääse leviämään ympäristöön.

Ennen ruoppaustöiden aloittamista tulee laatia Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksymä suunnitelma ruoppausmassojen maaläjitykselle.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta ei ole jätetty muistutuksia eikä mielipiteitä.

Selitys (14.10.2019)

Hakijoilla ei ole huomauttamista Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen, Liikenne- ja viestintäviraston eikä Museoviraston antamiin lausuntoihin.

Hakijat ovat ottaneet Inkoon rakennus- ja ympäristölautakunnan lausunnossa esitetyt asiat tiedoksi. Alustavan arvion mukaan hankkeen ruoppaustyöt on tarkoitus käynnistää aikaisintaan syyskuussa 2020. Hakija (Inkoon kunta) laatii läjityssuunnitelman maa-alueelle sijoitettavien

ruoppausmassojen osalta. Läjityssuunnitelma hyväksytetään Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella hyvissä ajoin ennen ruoppaustöihin ryhtymistä.

Metsähallituksen lausunto

Metsähallitusta on kuultu yleistä vesialuetta (149-894-1-1) hallinnoivana viranomaisena. Metsähallitus on todennut 14.10.2020 antamassaan lausunnossa seuraavaa:

Ruoppausalueiden läheisyydessä ei sijaitse Natura 2000 -verkoston alueita eikä muita suojelualueita. Läjitysalue sijaitsee Inkoon saariston Natura-alueen (FI0100017, SPA ja SAC) rajauksen sisäpuolella, mutta Natura-päätöksen mukaan vesialueet eivät kuulu edellä mainittuun Natura-alueeseen lukuun ottamatta jo perustetun Timmerön luonnonsuojelualueen vesialuetta, jonka pohjoisreuna sijaitsee noin 5 km läjitysalueen lounaispuolella. Inkoon saariston Natura-alue on erityisesti linnuston kannalta merkittävä. Lähin luoto sijaitsee noin 700 m:n etäisyydellä läjitysalueen rajauksesta.

Metsähallitus on katsonut, että läjittäminen tulisi tehdä kasvukauden ulkopuolella eli 1.10.–31.3. välisenä aikana ja hyödyntää menetelmiä, jotka vähentävät läjittämisestä aiheutuvia negatiivisia ympäristövaikutuksia, sillä Suomenlahden merialue on erityisen herkkä ja saastunut, mikä edellyttää toimia ympäristöhaittojen ennalta ehkäisemiseksi. Hakemuksessa ei ollut mainintaa läjitystekniikasta, mutta sedimentin leviämistä voidaan ehkäistä käyttämällä putkea, mitä pitkin ruopattu maa-aines läjitetään suoraan pohjaan. Sedimentin leviämistä voidaan ehkäistä myös suoja-/kuplaverhon avulla sekä välttämällä läjitystä silloin, kun veden virtausnopeudet ovat suuret.

Läjitysalueen lähellä on ulkosaariston matalikkoja, jotka ovat linnuston kannalta erityisen merkittäviä alueita. Lisäksi Metsähallitus on havainnut vedenalaisen meriluonnon monimuotoisuuden inventointiohjelman (VELMU) yhteydessä tehdyissä kartoituksissa meriajokasniittyjä (*Zostera marina*) Stora Fagerö -saaren itä- ja länsipuolella. Meriajokas on tärkeä avainlaji Itämeressä, sillä monet muut lajit ovat siitä suoraan tai välillisesti riippuvaisia, mutta laji on myös erityisen herkkä veden samentumisen vaikutuksille.

Selitys (19.10.2020)

Hakijat ovat todenneet selityksensä Metsähallituksen lausuntoon seuraavaa. Päivitetyt arvion mukaan hankkeen ruoppaustyöt on tarkoitus käynnistää vuoden 2021 aikana. Ruoppaus- ja läjitystyöt toteutetaan lintujen pesimäkauden ulkopuolella.

Hakemuksen mukaan läjitysmassat siirretään ruoppausalueelta läjitysalueelle proomukuljetuksena. Käytännössä tämä tarkoittaa ruoppausmassan siirtoa läjitysalueelle joko hinattavalla tai itsekulkevalla proomukalustolla. Yleisin hinattava proomutyyppe on palkoproomu, joka avautuu koko

lastitilan mitalta. Palkoproomu koostuu kahdesta erillisestä pituussuuntaisesta itsekelluvasta ponttonista, jossa aluksen ruuman laitoina toimivat ponttonit on yhdistetty toisiinsa kannen päällä sijaitsevilla saranoilla. Ponttonien alareunat voidaan kääntää hydraulikoneiston avulla erilleen toisistaan, jolloin suppilon muotoisessa ruumassa oleva lasti valuu itsestään pois parimetrisestä raosta. Proomuläjäityksessä lastin tyhjennysvaihe on kestoltaan lyhyt tapahtuma.

Proomun hinaus tapahtuu läjitysmatkasta sekä proomun koosta riippuen hinaajalla. Proomujen koot ovat yleensä noin 50–500 m³. Ruoppauskohteen RK2 osalta väylästä mataluus edellyttää tilavuudeltaan pientä proomukalustoa, esimerkiksi kokoluokaltaan noin 100 m³. Tällöin läjitystapahtuman suuruus jää pieneksi ja läjitysten välinen aika on kuljetusetäisyys huomioiden kohtuullisen pitkä, jolloin sedimentin leviäminen jää lyhytaikaiseksi.

Etäisyys ruoppauskohteesta RK2 läjitysalueelle vesiväyliä pitkin kuljettaessa on noin 10 km. Läjitysalueen sijainti suojaavan saariston ulkopuolella, avomeren tuntumassa on altis tuulelle ja aallokelle. Työturvallisuuskohdat huomioon ottaen ruoppausmassojen läjitys on tarkoituksenmukaisinta suorittaa yhtäjaksoisesti ennen syysmyrskyjen alkamista. Olosuhteet alueella ovat syyskuun lopun (1.10.–31.3.) jälkeen läjitysten suorittamiseen haasteelliset ja proomukoon osalta vallitseviin olosuhteisiin nähden jopa vaaralliset.

Hakijat ovat korostaneet Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastualueen lausunnossaan toteamaa:

”Läjitysalueen osalta ei myöskään ole tehty sedimenttien ruoppaus- ja läjitysohjeen (2015) mukaista luokitusta (hyvä/tyydyttävä). Läjitysalueelta ei ole virtausnopeuksia tiedossa, mutta pohjan laadun perusteella kyseessä on sedimentaatioalue. ELY-keskus kuitenkin katsoo, että läjitysaluetta on tässä tapauksessa selvitetty riittävästi ja se soveltuu kyseisen hankkeen massojen läjittämiseen.”

”Koska ruoppauksen haittavaikutusten minimoimiseksi ei ole esitetty suojaverhoa tms., tulee ruoppaukset tehdä 1.9.–30.4. välisenä aikana linnustolle, kalastolle ja vesistön virkistyskäytölle aiheutuvien haittojen minimoimiseksi.”

Ruoppaus- ja läjitystöiden aloittaminen kasvukauden ulkopuolella 1.10.–31.3. tarkoittaa käytännössä töiden tekemistä syys-/talvimyrskyjen aikana, jolloin virtausolosuhteet vesialueella ovat suurempia kuin alkusyksystä. Keliolosuhteiden vuoksi onkin mahdollista, että muuten lyhytkestoinen työ joudutaan jakamaan esimerkiksi kahdelle vuodelle. Tämä ei ole taloudellisesti ajateltuna tarkoituksenmukaista.

Purkuputken tai suoja-/kuplaverhon käyttö ei ole tämän kokoluokan ruoppaus Hankkeissa perusteltua. Purkuputken käyttö ei tule proomujen osalta teknisesti kyseeseen näin matalissa vesisyvyyksissä liikuttaessa.

Purkuputken käyttö edellyttää täysin toisenlaista kalustoa, joka olisi tämän kokoluokan hankkeessa aivan liian kallis ratkaisu.

Ruoppauskohteen RK2 massojen ruoppaus ja siirto proomukuljetuksena läjitysalueelle on kokoluokaltaan varsin pienimuotoinen toimenpide (900 m³ltr), jolloin Metsähallituksen lausunnossa esitetyt samentumisen leviämisen ehkäisemiseen esitetyt toimenpiteet putken tai suoja-/kuplaverhon käytöstä ovat käytännössä ylimitoitettuja.

Läjitysalue sijaitsee keskellä liikennöitävää kauppamerenkulun väylää (Inkoon 13 m:n väylä Inkoon satamaan). Läjitysalueen koko on noin 250 x 500 m ja väyläalueen leveys läjitysalueen kohdalla on noin 590 m. Näin ollen ruoppaustyön kokoluokka ja muut seikat huomioon ottaen väyläalueelle sijoitettavien kiinteiden suoja-/kuplaverhorakenteiden toteuttaminen ei ole perusteltavissa myöskään laivaliikenteen häiriöttömän kulun turvaamiseksi.

Näiden seikkojen vuoksi hakijat ovat katsoneet, että läjitysaluetta tulee voida käyttää 1.9.–30.4.

Vedenalaisen meriluonnon monimuotoisuuden inventointiohjelman (VELMU) yhteydessä tehdyissä kartoituksissa meriajokasniittyjä (*Zostera marina*) on Stora Fagerö -saaren itä- ja länsipuolella rannan tuntumassa. Meriajokas muodostaa suotuisissa olosuhteissa vedenalaisia niittyjä 1–5 m:n syvyydessä.

Stora Fagerön meriajokkaan esiintymät sijaitsevat noin 2 km:n etäisyydellä läjitysalueesta, jonka pohja on 28 m:n syvyydessä. Ruopattava materiaali on pääasiassa hiekkapitoista maa-aineista, jonka suuren laskeutumisnopeuden vuoksi hienojakoisen, läjitysalueen ulkopuolelle leviävän kiintoaineksen määrä on varsin mitätön. Ruoppausmassat asettuvat osaksi merenpohjaa.

Läjitettävän ruoppausmassan määrä huomioon ottaen vähäisestä massamäärästä ei arvioida aiheutuvan sameusvaikutuksia läjitysalueen ulkopuolelle, eikä vaikutuksia kasvillisuuteen tai linnustoon matalammilla alueilla synny.

ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU

Vesitalouslupa

Aluehallintovirasto myöntää Inkoon kunnalle ja Väylävirastolle luvan Inkoon kirkonkylän väylän ja Inkoon itäväylän syventämiseen ruoppaamalla ja ruoppausmassojen läjittämiseen mereen hakemuksen ja sen täydennysten mukaisesti Inkoon kunnassa.

Hankkeesta ei ennalta arvioiden aiheudu vesilain mukaan korvattavaa edunmenetystä.

Luvan saajien on noudatettava vesilain säännöksiä ja seuraavia lupamääräyksiä.

Väyläratkaisu

Aluehallintovirasto muuttaa Inkoon kirkonkylän väylän (4375) ja Inkoon itäväylän (4390) yleisiksi paikallisväyliksi Inkoon kunnassa.

Aluehallintovirasto muuttaa väylien sijainnin ja väyläalueet sellaisiksi, kun ne on esitetty 20.3.2019 päivätyssä hakemuksessa ja 31.1.2019 päivätyissä yleissuunnitelmapiirustuksissa nrot 200–206. Väylien kulkusyvyys on 2,4 m ja harausyvyys $MW_{2018} -3,0$ m.

Väylien muuttamisesta yleisiksi paikallisväyliksi, väyliin tehdyistä muutoksista, väylien tavanomaisesta käytöstä ja myönnetyn luvan mukaisista väylien rakentamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä ei ennalta arvioiden aiheudu vesilain mukaan korvattavaa edunmenetystä.

Inkoon kunnan on väylien ylläpitäjänä noudatettava vesilain säännöksiä ja seuraavia määräyksiä.

Lupamääräykset

Toimenpiteet

1. Vesialueen ruoppaukset saadaan tehdä 31.1.2019 päivätyjen yleissuunnitelmapiirustusten nrot 200–206 mukaisesti vähintään harausyvyteen $MW_{2018} -3,0$ m.

Ruoppauskohteesta RK1 ruopattava massamäärä on enintään noin 5 500 m³tr.

Ruoppauskohteesta RK2 ruopattava massamäärä on enintään noin 800 m³tr.

2. Ruoppauskohteen RK1 ruoppausmassat on sijoitettava laadittavan läjityssuunnitelman mukaisesti maa-alueelle tarkoitukseen soveltuvaan ja luvalliseen paikkaan. Läjityssuunnitelma on hyväksyttävä Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella ennen ruoppaustöiden aloittamista.
3. Ruoppauskohteen RK2 ruoppausmassat saadaan läjittää mereen Stora Fagerön eteläpuolella sijaitsevalle meriläjitysalueelle 31.1.2019 päivätyn läjitysaluekartan nro 207 osoittamaan paikkaan tason -20,0 m alapuolelle.

Töiden suorittaminen

4. Jokainen työvaihe on tehtävä mahdollisimman yhtäjaksoisesti. Ruoppaustöitä ja läjitystä mereen ei saa tehdä ajalla 1.5.–31.8.

5. Työkohteet ja kalusto on merkittävä siten, ettei niistä aiheudu vaaraa alueen vesiliikenteelle.
6. Jos töitä tehdään vesialueen ollessa jäässä, on kohdat, joissa työn vuoksi jäätä on rikottu tai jään kantavuus on huonontunut, merkittävä asianmukaisesti.
7. Työt on tehtävä alueella olevia johtoja ja kaapeleita vaurioittamatta.
8. Jos ruoppausta tehdessä havaitaan vedenalaisiin muinaisjäännöksiin viittaavia löytöjä, kuten puurunkoisten hylkyjen osia, löydöistä on ilmoitettava viipymättä Museovirastolle sijainti- ja muiden tietojen talteen ottamiseksi. Tästä menettelystä on tiedotettava myös hankkeessa toimiville urakoitsijoille.
9. Ruoppausmassojen kuljetuksessa läjityspaikoille on huolehdittava, ettei massoja pääse valumaan takaisin mereen kuljetuksen aikana.

Toimenpiteet menetysten ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi

10. Ruoppauksen aikana haraustason yläpuolelle nousseet maat tai lohkarieet on poistettava välittömästi. Jos välitön poistaminen ei ole mahdollista, on kohteet merkittävä asianmukaisesti.

Korvaukset

11. Töiden suorittamisesta aiheutuva, välittömästi ilmenevä edunmenetys on viivytyksettä korvattava vahinkoa kärsineelle.

Tarkkailu

12. Luvan saajien on tarkkailtava hankkeen vaikutuksia vedenlaatuun hakemuksen päätöksen liitteessä 2 esitetyn mukaisesti.

Töiden aloittaminen ja toteuttaminen

13. Hankkeen toteuttamiseen on ryhdyttävä neljän vuoden kuluessa ja hanke on toteutettava olennaisilta osin viiden vuoden kuluessa siitä lukien, kun tämä päätös on tullut lainvoimaiseksi. Muuten lupa raukeaa.

Ilmoitukset

14. Töiden aloittamisesta on etukäteen ilmoitettava kirjallisesti Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastualueelle, Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, Liikenne- ja viestintävirastolle, Väyläviraston meriväyläyksikölle ja tarkoituksenmukaisella tavalla asianomaisille maa- ja vesialueiden omistajille.
15. Hankkeen valmistumisesta on 60 päivän kuluessa ilmoitettava kirjallisesti aluehallintovirastolle, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja

ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, Liikenne- ja viestintävirastolle sekä Väyläviraston meriväyläyksikölle.

Valmistumisilmoitukseen on liitettävä tiedot toteutuneista harausvyvyyksistä ruoppauskohteittain.

Väylämääräykset

16. Väylien merkitsemisestä ja kunnossapidosta on huolehdittava asianmukaisesti.
17. Väylien ylläpitäjä on vastuussa väylistä ja niiden tavanomaisesta käytöstä mahdollisesti aiheutuvasta edunmenetyksestä.
18. Väylämerkkien asennus ja siirto on tehtävä sellaisena aikana ja siten, että vesialueelle ja sen käytölle ei aiheuteta tarpeetonta haittaa.
19. Väylien ylläpitäjän on haettava Liikenne- ja viestintävirastolta väyläpäätoskummankin väylän ja sen turvalaitteiden muutosten vahvistamiseksi.
20. Muutettujen väylien käyttöönotosta on 60 päivän kuluessa ilmoitettava kirjallisesti Etelä-Suomen aluehallintovirastolle, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaisille sekä Liikenne- ja viestintävirastolle. Ilmoitukseen on liitettävä väylien ja niiden turvalaitteiden sijainnin osoittava kartta.

PERUSTELUT

Vesitalousluvan ratkaisun perustelut

Hankkeen tarkoitus ja hankkeesta saatava hyöty

Inkoon kirkonkylän väylän (4375) ja Inkoon itäväylän (4390) syventäminen ruoppaamalla on tarpeen veneliikenteen turvallisuuden parantamiseksi. Ruoppaukset ovat tarpeen väylien harausvyvyyden lisäämiseksi. Hanke on yleisen tarpeen vaatima.

Väyliä ruopataan Inkoon venesataman alueella ja sen edustalla (ruoppauskohde RK1) sekä Härligön kapeikossa (ruoppauskohde RK2). Ruoppausmassojen minimoimiseksi väylien linjausta muutetaan vähäisessä määrin. Ruoppauskohteen RK2 massat ovat meriläjityskelpoisia ja ne voidaan läjittää Stora Fagerön eteläpuolella sijaitsevalle meriläjitysalueelle. Saadun selvityksen mukaan meriläjitysalue on kertymäpohjaa, joka soveltuu hyvin läjitykseen. Sitä on käytetty aiemmin muiden väyläruoppausten yhteydessä. Läjitysalue on valtion omistamaa yleistä vesialuetta. Ruoppauskohteen RK1 massat on läjitettävä maa-alueelle.

Hanke parantaa vesiliikenteen turvallisuutta. Inkoon venesataman saavutettavuus paranee, kun aiempaa suuremmat veneet pääsevät kulkemaan venesatamaan. Hanke parantaa alueen virkistyskäyttömahdollisuuksia.

Hankkeesta aiheutuvat menetykset ja niiden vähentäminen

Hankkeesta aiheutuu tilapäistä työnaikaista veden samentumista ruoppauskohteiden ja meriläjitysalueen läheisyydessä sekä rakennustöistä aiheutuvaa häiriötä.

Kalastolle, linnustolle ja virkistyskäytölle aiheutuvien haittojen vähentämiseksi aluehallintovirasto on rajoittanut ruoppaustöiden tekemisen syys–huhtikuuhun lupamääräyksen 4 mukaisesti. Hankkeen vaikutuksia vedenlaatuun on määritetty tarkkailtavaksi lupamääräyksessä 12. Hanke on muutoinkin toteutettava vesilain 2 luvun 7 § mukaisesti siten, että vesialueelle, vesiluonnolle ja sen käytölle aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa.

Jos hankkeesta aiheutuu edunmenetys, jota lupaa myönnettäessä ei ole ennakoitu ja josta luvan saaja on vesilain säännösten mukaisesti vastuussa, eikä asiasta sovita, voidaan edunmenetyksestä vaatia tämän ratkaisun estämättä korvausta hakemuksella aluehallintovirastossa.

Natura, luonnonarvot ja meren- ja vesienhoitosuunnitelma sekä kaavoitus

Hankkeen toteuttaminen ei merkittävästi heikennä Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen Inkoon saaristo (FI0100017) luonnonarvoja. Läjitysalue sijaitsee Natura-rajauksen sisäpuolella, mutta vesialue, jolle läjitysalue sijoittuu, ei ole suojeltu. Ennalta arvioiden läjityksen vaikutukset rajoittuvat tilapäiseen merialueen samentumiseen ja lieviin meluhaittoihin.

Hankealueet kuuluvat vesimuodostumaan Inkoo Fagervik (2_Ls_004), jonka ekologinen tila on Kymijoen–Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmassa vuosille 2016–2021 luokiteltu välttäväksi. Tavoitteena on saavuttaa hyvä tila viimeistään vuonna 2027. Hanke ei lupamääräykset huomioon ottaen vaikeuta Kymijoen–Suomenlahden vesienhoitosuunnitelman eikä Suomen merenhoitosuunnitelman tavoitteiden saavuttamista.

Hanke ei ole alueella voimassa olevien kaavojen vastainen.

Etuvertailu

Hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin.

Väyläratkaisun perustelut

Inkoon kirkonkylän väylä (4375) ja Inkoon itäväylä (4390) on tarpeen pitää avoinna yleistä veneliikennettä varten. Väyliä syventäminen parantaa vesiliikenteen turvallisuutta Inkoon edustalla ja palvelee alueen

virkestyskäyttöä. Väylien linjauksen ja väyläalueiden muutokset ovat vähäisiä. Väyläalueiksi määrätty vesialueen osat täyttävät vaatimukset, jotka vesialueella harjoitettava liikenne huomioon ottaen yleiselle kulkuväylälle kohtuudella voidaan asettaa. Ennalta arvioiden Inkoon kirkonkylän väylän (4375) ja Inkoon itäväylän (4390) muuttamisesta yleiseksi paikallisväyläksi, väylien muutoksesta tai väylien tavanomaisesta käytöstä ei aiheudu vesilain 10 luvun 9 §:ssä tarkoitettua korvattavaa edunmenetystä, jonka sietämistä ei ole pidettävä kohtuullisena.

Vesilaissa on säädetty kulkuväylien perustamisesta julkisten kulkuväylien osalta 1.9.1992 alkaen. Siirtymäsäännöksen mukaan Merenkulkuhallituksen päätökset, joilla on ennen lain voimaantuloa vahvistettu julkisia kulkuväyliä, pysyvät voimassa ja väyliin sovelletaan, mitä julkisesta kulkuväylästä vesilaissa säädetään. Vesilain 10 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan yleistä kulkuväylää koskevaa lainvoimaista päätöstä voidaan hakemuksesta muuttaa noudattaen soveltuvien osin kulkuväyläksi määräämistä koskevia säännöksiä. Kaikki Merenkulkuhallituksen perustamat julkiset kulkuväylät on merkitty merikartoille. Merikartalle merkitseminen on edellyttänyt Merenkulkuhallituksen sisäistä päätöstä. Näin ollen, vaikka Inkoon kirkonkylän väylän (4375) ja Inkoon itäväylän (4390) perustamisesta ei ole löydetty päätösdokumentteja, kyseessä oleviin väyliin voidaan tehdä vesilain 10 luvun 4 §:n tarkoittama yleistä kulkuväylää koskevan päätöksen muutos.

VASTAUS LAUSUNNOISSA ESITETTYIHIN VAATIMUKSIIN

Vastauksena Metsähallituksen ruoppausmassojen meriläjitystä koskeviin vaatimuksiin aluehallintovirasto toteaa, että ottaen huomioon mereen läjitettävien massojen melko vähäinen määrä ja läjitystöiden lyhyt kesto sekä työturvallisuus ja meriliikenteen sujuvuus, lupamääräykset ovat riittävät.

Muilta osin aluehallintovirasto ottaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen, Liikenne- ja viestintäviraston, Museoviraston, Metsähallituksen ja Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vaatimukset huomioon lupamääräyksistä ilmeväällä tavalla.

SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Vesilain (587/2011) 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2) kohta, 5, 6, 7, 11 ja 13 §, 10 luvun 3, 4 ja 12 §

KÄSITTELYMAKSU

Käsittelymaksu on 8 000 euroa.

Lasku lähetetään erikseen Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta.

Asian käsittelystä peritään maksu, joka määräytyy aluehallintovirastojen maksuista vuosille 2019 ja 2020 annetun valtioneuvoston asetuksen (1244/2018) mukaisesti. Asetuksen liitteen kohdan 3.1 taulukon mukaan ruoppausta, kiviaineksen ottoa, vesialueen täyttööä tai läjitystä vesialueelle koskevasta päätöksestä perittävän maksun suuruus on massamäärän mukaan 5 970 euroa (yli 4 000–20 000 m³ktr) ja 1 670 euroa (alle 2 000 m³ktr). Väylän muuttamista koskevan maksun suuruus on 2 390 euroa. Jos päätösasiakirja sisältää useita maksutaulukossa maksullisiksi säädettyjä vesitalousasioita siten, että ne muodostavat samaa tarkoitusta palvelevan kokonaisuuden, peritään asian käsittelystä korkeimpaan maksuluokkaan kuuluvan asian taulukon mukainen maksu kuitenkin siten, että maksuun voidaan lisätä 50 prosenttia muiden vesitalousasioiden taulukon mukaisista maksuista. Tämä päätös sisältää ruoppauksen, läjityksen ja väylän muuttamisen. Maksu on siten 5 970 euroa + 0,5 x 1 670 euroa + 0,5 x 2 390 euroa = 8 000 euroa.

TIEDOTTAMINEN

Päätös

Inkoon kunta ja Väylävirasto
 Inkoon kunta
 Inkoon kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
 Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue
 Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, kalatalousviranomainen
 Liikenne- ja viestintävirasto
 Väylävirasto, meriväyläyksikkö
 Museovirasto
 Metsähallitus
 Suomen ympäristökeskus

Päätöksestä tiedottaminen

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan niille, joille hakemuksesta on annettu erikseen tieto.

Aluehallintovirasto tiedottaa päätöksen antamisesta julkaisemalla kuulutuksen ja päätöksen aluehallintovirastojen verkkosivuilla (<http://avi.fi/lupatieto-palvelu>).

Tieto kuulutuksesta julkaistaan Inkoon kunnan verkkosivuilla.

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

LIITTEET

- 1) Valitusosoitus
- 2) Tarkkailusuunnitelma

ASIAN KÄSITTELIJÄT

Asian on ratkaissut ympäristöneuvos Riitta Ikaheimo ja esitellyt ympäristöyhtälitarkastaja Anna Vaalasranta.

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti. Merkintä sähköisestä hyväksymisestä on asiakirjan viimeisellä sivulla.

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen	Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta . Asian käsittelystä perittävistä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.												
Valitusaika	Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen tiedoksisaannista sitä määräaikaan lukematta. Tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä (7.) päivänä päätöksen julkaisemisajankohdasta. Valitusaika päättyy 17.12.2020.												
Valitusoikeus	Päätöksestä voivat valittaa asianosaiset, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, sijaintikunta ja vaikutusalueen kunnat ja niiden ympäristönsuojeluviranomaiset, sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.												
Valituksen sisältö	Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava - päätös, johon haetaan muutosta - valittajan nimi, kotikunta ja mihin valitusoikeus perustuu - postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (<i>mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle</i>) - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta - mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi - perusteet, joilla muutosta vaaditaan - valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (faxilla tai sähköpostilla)												
Valituksen liitteet	Valituskirjelmään on liitettävä - asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle - mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta												
Valituksen toimittaminen	Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle. Valituksen voi tehdä hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, faxina tai sähköpostilla. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Sähköisesti (faxina tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.												
Vaasan hallinto-oikeuden kirjaamon yhteystiedot	<table> <tr> <td>käyntiosoite:</td><td>Korsholmanpuistikko 43, 4. krs</td></tr> <tr> <td>postiosoite:</td><td>PL 204, 65101 Vaasa</td></tr> <tr> <td>puhelin:</td><td>029 56 42780</td></tr> <tr> <td>faksi:</td><td>029 56 42760</td></tr> <tr> <td>sähköposti:</td><td>vaasa.hao@oikeus.fi</td></tr> <tr> <td>aukioloaika:</td><td>klo 8–16.15</td></tr> </table>	käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43, 4. krs	postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa	puhelin:	029 56 42780	faksi:	029 56 42760	sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi	aukioloaika:	klo 8–16.15
käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43, 4. krs												
postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa												
puhelin:	029 56 42780												
faksi:	029 56 42760												
sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi												
aukioloaika:	klo 8–16.15												
Oikeudenkäyntimaksu	Vaasan hallinto-oikeudessa valituksen käsittelystä perittävä oikeudenkäyntimaksu on 260 euroa. Mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi, oikeudenkäyntimaksua ei peritä. Maksua ei myöskään peritä eräissä asiaryhmissä eikä myöskään, mikäli asianosainen on muualla laissa vapautettu maksusta. Maksuvelvollinen on vireillepanija ja maksu on valituskirjelmäkohtainen.												

VEDENLAADUN TARKKAILU

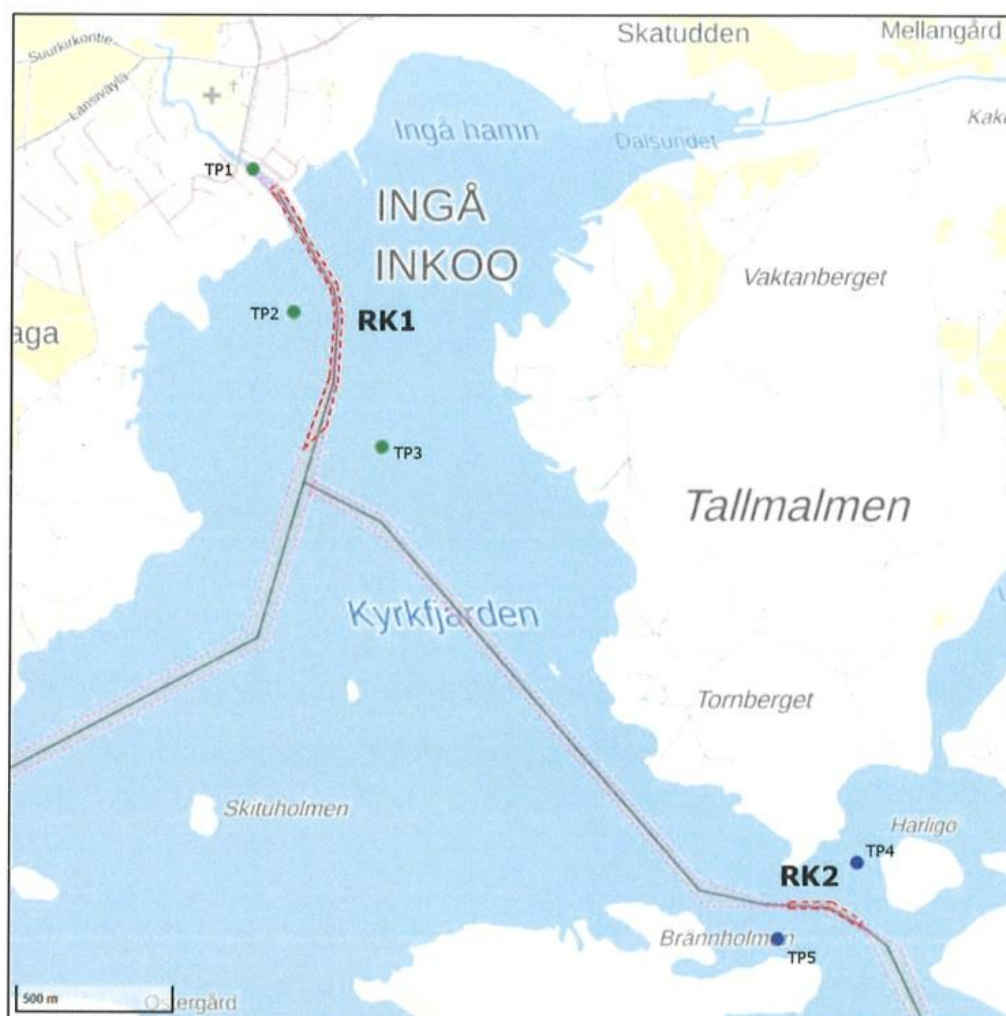
Tutkimuspisteet

Ruoppaustoimenpiteiden vaikutuksia vedenlaatuun seurataan ruoppausalueiden RK1 ja RK2 sekä läjitysalueen edustalta otettavilla vesinäytteillä.

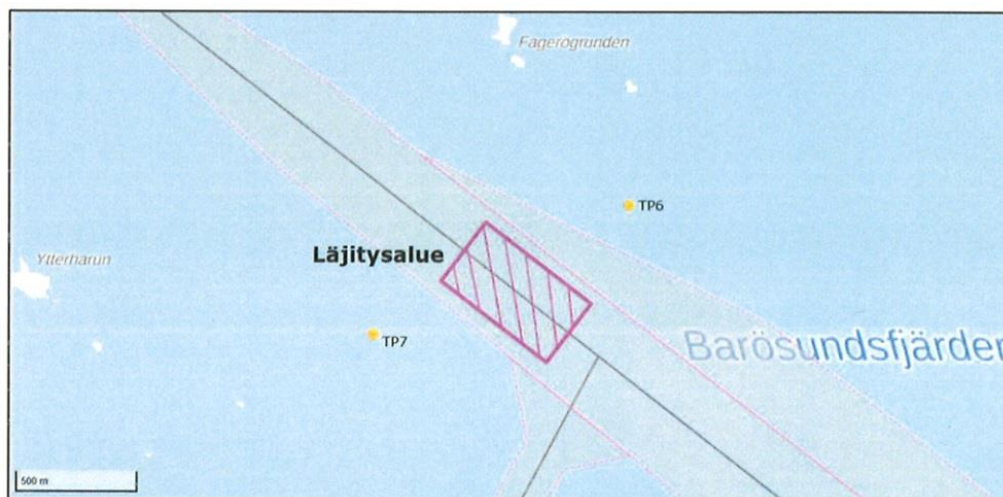
Tutkimuspisteiden (TP) koordinaatit ovat seuraavat:

Mittauspiste	ETRS-TM35FIN	KKJ2
TP1	N = 6659970.485 E = 333176.850	N = 6658994.1252 E = 2500432.9071
TP2	N = 6659518.401 E = 333309.985	N = 6658548.594 E = 2500586.2798
TP3	N = 6659091.736 E = 333593.319	N = 6658134.8413 E = 2500888.3739
TP4	N = 6657771.736 E = 335119.987	N = 6656885.3614 E = 2502473.7752
TP5	N = 6657528.402 E = 334866.654	N = 6656631.0756 E = 2502231.0367
TP6	N = 6651891.814 E = 335106.516	N = 6651010.3534 E = 2502726.3606
TP7	N = 6652424.973 E = 336163.439	N = 6651591.7535 E = 2503758.153

Tutkimuspisteiden (TP) sekä ruoppaus- ja läjitysalueiden sijainnit kartalla on esitetty seuraavissa kuvissa.

Kuva 1. Tutkimuspisteiden sijainnit ruoppauskohteiden edustalla.

Kuva 2. Tutkimuspisteiden sijainnit läjitysalueen edustalla.

Näytteenoton periaatteet

Vesinäytteiden otto (tutkimuspisteet TP1–TP7) tehdään seuraavassa esitetyn järjestyksen mukaisesti:

1. Ensimmäinen näyte (tutkimuspisteet TP1–TP7) otetaan ennen ruoppaustöiden aloittamista.
2. Seuraavat näytteet (tutkimuspisteet TP1–TP7) otetaan ruoppaus- ja läjitystöiden ollessa kunnolla käynnissä. Näytteidenottoa jatketaan 1–2 viikon välein ruoppaustyön keston mukaan.
3. Viimeiset näytteet (TP1–TP7) otetaan noin 1–3 viikkoa ruoppaustöiden päätymisen jälkeen.
4. Jos vesisyvyys läjitysalueen tutkimuspisteiden (TP6 ja TP7) kohdalla on vähemmän kuin 3,0 m, otetaan vesinäyte 1 m pinnasta (yksi näyte/tutkimuspiste). Vesisyvyyden ollessa 3,0 m tai enemmän otetaan vesinäyte 1 m pinnasta ja 1 m pohjasta (kaksi näytettä / tutkimuspiste).
5. Orgaaniset tinayhdisteet tutkitaan ruoppausalueen RK1 tutkimuspisteistä (TP1–TP3) sekä läjitysalueen tutkimuspisteistä (TP6–TP7) vain sen vesinäytteen osalta, jossa vesi on silmämääräisesti arvioituna sameinta. Jos vesi on silmämääräisesti arvioituna kirkasta kaikkien tutkimuspisteiden vesinäytteiden osalta, tutkitaan orgaaniset tinayhdisteet vain ruoppausalueen RK1 tutkimuspisteen TP1 osalta ja läjitysalueen tutkimuspisteen TP6 osalta.
6. Vesinäytteiden lisäksi näytteistä tehdään maastossa aistinvaraiset arviot sameuden ja värin osalta. Lisäksi tutkimuspisteissä mitataan näkösyvyys (avovesiaikana). Mikäli tutkimuspisteiden ulkopuolella havaitaan silmämääräisesti selkeää samentumista, arvioidaan vaikutusalueen laajuus tältä osin silmämääräisesti.

Analyysit

Tutkittavat suuret ovat:

- veden lämpötila
- happipitoisuus
- sameus
- kiintoainepitoisuus (määritys GFC-suotimella)
- sähkönjohtavuus
- pH
- kokonaistyyppipitoisuus
- kokonaisfosforipitoisuus
- liukoinen fosfaattifosforipitoisuus (määritys NPC -suotimella)
- orgaaniset tinayhdisteet (TBT ja TPT)

Tulokset ja niiden toimittaminen

Tulokset toimitetaan valvovalle viranomaiselle, joka päättää tarkkailun lopettamisesta tai sen jatkamisesta. Tutkimuskertakohtaisissa raporteissa esitetään tieto näytteenotonaikaisesta töiden tilasta ja onko kyseessä taustanäyte vai jälkiseurannan aikainen näyte. Tulokset toimitetaan Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ympäristöhallinnon HERTTA-tietojärjestelmän PIVET-tietokantaan tallentamista varten sähköisenä siirtotiedostona tiedonsiirron edellyttämiä DB-koodeja käyttäen. Näytteenottopaikkojen sijainti tulee ilmoittaa ennen tulosten toimittamista ETRS-TM35FIN-koordinaatteina.

Tarkkailutuloksista laaditaan yhteenveto kaikkien tulosten valmistuttua / näytteenoton yhteydessä.